

forslaget ikke indeholder det overordnede nationalparksråd, eller hvad man nu skal kalde det, som er ønsket af rigtig mange, og som også var en del af følgegruppens anbefalinger. For det er også her, man både kunne sikre erfaringsudveksling og det nationale aspekt.

Årsagen til, at det ikke er med, kan selvfølgelig skyldes mange ting, men man kan godt mistænke regeringen for, at årsagen til, at det ikke er medtaget i det her lovforslag, simpelt hen kunne være, at ambitionsniveauet for antallet af nationalparker er meget lavt. Og det er ærgerligt, for vi står nu med ti velbeskrevne projekter, hvor der har været udført et kæmpearbejde lokalt, og hvis tempoet og den lokale entusiasme skal bevares, er det altså vigtigt, at vi får mere end bare et par stykker.

Kl. 13.45

Det er nu, der er momentum ude lokalt. Så lad os da udnytte det til glæde for naturen og ikke lave en eller anden minimumsløsning, som ministeren også tidligere har sagt, med en, to, måske tre parker, for så kommer vi ikke så langt, som vi vil, og næste gang vi skal have fat i de lokale folk, vil de spørge sig selv, hvorfor de skal involvere sig i det, for nu er det 5 år siden, de sidst var med, og det fik de alligevel ikke noget ud af.

Jeg tror også, at det er vigtigt, ja, helt afgørende, når næste skridt skal igangsættes, nemlig udpegningen af nationalparkerne, at det er gennem en bred politisk forhandling, den endelige udpegning afgøres. Det vil være uacceptabelt, at et bredt Folketing eventuelt bærer den her lovgivning igennem, hvorefter der bliver en smal aftale om udpegningen af parkerne. Det samlede Miljøudvalg har været rundt og se på områderne. Og jeg tolker det sådan, at hvis jeg ikke hører andet fra ministeren i dag, så er der ikke nogen partier, der har vetoret i den her sag, når vi når frem til udpegning af de enkelte nationalparker. Det vil være absurd, at et bredt flertal i Folketinget stemmer for loven, men at man så derefter udpeger en, to, tre parker, eller hvor mange det nu bliver, med et smalt flertal. Det går simpelt hen ikke.

Socialdemokratiet lægger også vægt på borgerinddragelsen i de her nationalparker. Og der synes jeg også, man skal bemærke den model med et borgerpanel, som bl.a. Teknologirådet har fremlagt. Og der synes jeg også, at det er lidt ærgerligt, at man ikke har været lidt mere obs på den og har sagt: Kan den bruges til at få inddraget nogle af de borgere, der ikke nødvendigvis

er medlemmer af interesseorganisationer eller er lodsejere?

Men altså, helt overordnet set vil vi se positivt på det her lovforslag. Vi har dog ting, som vi gerne vil have afklaret under udvalgsbehandlingen, og vi vil også gerne have en afklaring på, om vi kan være sikre på, at det bliver en bred politisk forhandling, der afgør den endelige udpegning, og ikke en smal aftale.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Hvordan kan hr. Torben Hansen nå frem til, at det her er en minimumsløsning og et lavt ambitionsniveau? Er det ikke bare for, at man skal stille sig kritisk og komme med kritiske bemærkninger?

Der ligger jo her en rammelov, og vi går nu i gang med at implementere nationalparker i Danmark. Og det er sagt, at vi i den kommende periode skal have en, to, måske tre parker for at få nogle erfaringer, og derefter kan man gå videre. Der er udpeget ti projekter. Vi har været ude at se samtlige ti projekter. Og det er jo ikke sikkert, at alle ti er lige velegnede, men der er flere af dem, der er velegnede. Derfor vil det da være naturligt, at det er en løbende proces. Hvordan kan det kaldes et lavt ambitionsniveau?

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg har ikke sagt noget om lavt ambitionsniveau i forbindelse med indholdet i det her lovforslag. Jeg brugte ordet ærgerligt. Når man har et momentum ude lokalt nu – man har gang i nogle folk, man har nogle velbeskrevne projekter – må det være fantastisk ærgerligt, hvis det ender med, at der kun kommer et eller to projekter, fordi man måske i sidste ende fra regeringens side ikke har afsat tilstrækkelige midler til det her.

Jeg synes, vi har entusiasmen. Der er gang i den ude lokalt, og så lad os da bygge videre på det. For hvis der kommer en minimumsløsning her – jeg siger ikke minimumsløsning om indholdet, jeg siger det om antallet; ministeren har eksempelvis sagt en, to, måske tre – så vi bare får én park, så er risikoen, at de organisationer og engagerede mennesker, vi skal have fat i om x antal år, ikke gider at være med en gang til.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Christian Wedell-Neergaard for anden og sidste korte bemærkning.